

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Belicey-utca 11 szám, hova a lap szellemi részé-
illető közlemények küldendők.
BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADJÁTNAK.

MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP.

Elfizetési árak:
Egész évre . . . 8 kor. — Félévre . . . 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor. — Egyes szám . 16. fill.

Kiadóhivatal:
Belicey-utca 11. szám (saját ház,) hová az elő-
fizetési pénzek intézendők.
Hirdetéseket jutányos áron elfogad.
Kiadó s laptulajdonos SÁMUEL ADOLF

Karácsonykor.

Eljutottunk a szeretet ünnepéhez, szép Karácsony napjához, amely minden idők legpoétikusabb, legkedvesebb ünnepe. Ennek az ünnepi dátumnak sok külsősége, ragyogó czerimoniáléja és hagyományokon nyugvó sok bájos szokás bizonyos melegséggel árasztja el a sziveket.

Karácsony estéje a maga ezer fényben kigyuló fájával, bizalmas, szeretetteljes családi milieujével, a karácsonyi éjféle mise, a maga miszticizmusával, karácsony napjának ujjongó énekei oly esztétikusan széppé, etnikailag megindítóvá teszik ezt az ünnepet, hogy a karácsony felekezeti és társadalom-különbség nélkül az emberiség ünnepévé vált.

A társadalom együttélése, az emberiség közös élete egy legfőbb erkölcsi törvények, a szeretetnek fundamentumán épült. Ez az erkölcsi törvény a támasza, talpköve az emberi boldogulásnak, a haladásnak, sőt magának az erkölcsi világrendnek is.

Az ember, aki maga is a földhöz van kötve, a meg nem fogható eszmei, erkölcsi erőket és azoknak tételeit szereti valami fix ponthoz kötni. Így keletkezett a karácsony ünnepi dátuma, vagy legalább is így támadt annak etikai lényege. A karácsony tehát a szeretet ünnepe.

Az ilyen ünnepek, amelyek eszmei tartalmukkal az ember erkölcsi életének bizonyos periferiáira terjednek ki, az eszmélő, gondolkodó embert természetesen elmélkedésekre készítik. Az

ember keresi az összhangot az ünnepek eszmei vonatkozása és a saját erkölcsi élete közt.

Ma, karácsony napján, kissé megriad a lélek annak a zürzavaros ellentétnek, annak a nagy disszonanciának a szemléletére, amely ez ünnep eszmei, erkölcsi tétele és az emberiség élete közt van.

Szeretel! Milyen égostromló hazugságnak tetszik ez a szó most. Mintha Janus arca volna, mely torzmosolyal mered felénk, míg viszont vad keserőséggel bánul azokra a sivár jelenetekre, a melyek ma tagadásai minden szeretetnek, testvériségnek.

Messze innen, a tavol keleten egymás vértét ontják a népek milliói. Szörnyű karácsonyt ülnek. A fa, a melyre a szeretet ajándékait aggatják, a halál, a pusztulás fája. Fény lobog fel a mandzsuri karácsonyi éjszakán is, de öldöklő ágyúk lobbanása az, Gyűlölködés és pusztulás. Ez a mandzsuri karácsony. És vajjon hány és hány család siratja ma fentartóját, hány és hány parányi gyerek szülőjét, aki még egy évvel ezelőt gyöngye fénydágak közt gyujtotta a szeretett ragyogó mécsseit, míg most ez örök éjszaka végtelenbe vesző útján tűnt el örökre? Hát ez volna a szeretet? Hát ez a szeretet ünnepe?

De ne menjünk ilyen messzire. Itt, közvetlen közelünkben, a mi nagy családunkban, ebben a maroknyi magyar nemzetben is, idehaza hogy, pusztít, rombol — a szeretet. Táborokra törve ellenséges csapatokba sorakozva, hogy pusztítják egymást, hogy zuzzák, rombolják szét a köztünk

való élet hidjait, amelynek a faji szeretet pilléreire épültek.

A vad, gyűlölködő politikai harcok sivár zaja riasztja el a karácsonyi pásztordalokat. Egymásnak rontanak a nemzet legjobbjai, a nagyok és kicsinyek, marják, marcangolják egymást, mintha nem közös anyának neveznék ezt az áldott földet, amelynek szent neve: Magyarország!

Sötét bizonytalanságban borul a nemzetre karácsony éjszakája. És öröközöld fáján nem gyulnak mécses; a szeretet mécsesei.

Oly rideg, sivár ez a karácsony, a nemzet karácsonya. Hazugság, hogy van, hazugság, hogy csakugyan karácsony. Ez a gyűlölködés ünnepe, a testvérek harczáé, amelynél nem volt és nem lesz borzasztóbb soha a világon. A testvérek harczából eredt az első büntény a világon, ez bontotta meg első ízben az erkölcsi világrendet.

Szomorú karácsonyt értünk meg, Bár elmul, mint egy rossz álom, hogy ne térjen soha vissza többé, bár emléke is elveszne emlékezetünkéből és ez a szent, magasztos ünnep visszanyerné a maga igazi tartalmát, a maga valódi, istentől való etikai lényegét: a szeretetet!

Ma a családi tüzhelyek körül kigyul a szeretet fája, ringassuk el lelkünket a mécses fenyőzöldében, hogy e káprázatban ne lássuk meg a rideg, sötét valóságot. Talán így megtarthatjuk még lelkünknek hitét, szívünknek lapangó szeretetét, amely ma már csak szép

TARCZA.

Karácsonyi mese.

Az asztmás, öreg, roskadosva járó
Sok vihart látott kopaszfejű báró
A szivarjából füstölhetőt érezlén
Barátnőjével, aki szinte vén már
És párnás székek zörgő kerekén jár,
Kettesben ült egy karácsonyi estén

Az utcákon künn fergeleg viharzott,
Vöröstre marta szél és hó az arcot
S benn felsóhajtott csöndesen a báró:
„Ég-e a tűz a régi kandallóban?
Vagy föl kellene lángját szitni jobban?
Mert itt a tél is . . . územ újra már, oh!

—Ah itt a tél! — sóhajtott vissza rá a
Vén ráncos arca, zörgő csontu dáma
E zord hidegség mintha megfagyasztta.
Mi maradt ránk a régi szép világból,
A sok-sok forró, lázas álmódásból?
S felelt a báró: „Semmi, csak az maszta..

Megborzongtak. És újra szólt az asszony:
—Öreg barátom, kacaját ne fakasszon
Az ajkamon ily dőre, bus beszéddel!
E komor kedvét ej, többé ne lássam,

Hiszen ön ma is olyan katonásan
Olyan vidáman, ifju módra lépdol!

„Oh, ne mondja ezt. Életem meguntam.“
Szólt a báró. — A kalendáriumban
Már azt se látom, van-e, nincs-e ünnep.
Öreg barátném, hiába vigasztal,
Olyan vagyok már, mint az ócska asztal,
Mit erre-arra dobnak mindenünnel. . .

Ünnep . . . ünnep. . . Az asszony elmerengett
És bus sóhaja fölverte a csendét;
—Hiszen ma ünnep volna barátom!
Nem látja, hogy az ablakon keresztül
Ezernyi mécsnek bolygó lángja rezdül?
És szólt a báró megrengve: „Látom.“

Összenéztek. A vén hölgy felmosolygott
És arczán, bárha röstellte a dolgot.
A kények miatt összefolyt a festék . . .
A bárónak a szivar sűrű füstje
Szemébe ment. Ah! Mérgesen elüzte.
„Mily unalmasak most a téli esték! . . .“

És újra csend lett. Aztán perczek mulva
A nő megszólalt halkán, elfogulva:
—Emlékszik-e? Egy szép karácsonyi estén. . .
Én gyermek voltam s ön oly fiatal még,
Oh, volnék újra! . . . Boldogau meghalnék:
Emlékszik-e? Oh, hogyné emlékezném!

Ön akkor még csak kurta kis ruhába

Járt, asszonyom, a színi tanodába
És kisérgettek nagyhaju leventék.
Emlékezem . . . az utcán felve járta.
Mint a madár, ha nincs kinővő szárnya. . .
Oh, bájos volt a kis színi növendék!

És aztán? . . . aztán . . . Aztán semmi, semmi.
Tán jobb volna most, asszonyom, pihenni;
Vigyázzon, mert még kívül a theája!
—Ugyan uracsám, erre most kigondol?
Bennem a multnak száz emléke tombol,
Mig önnek oly rossz a memoriája!

S a vén dáma, hogy társa jól megértse,
Ránézett merőn, kapzsin, mint a vércse
És hosszú-hosszu történetbe kezdvén
Elmondta sorra, egyre szaporábban,
Hogyan mulattak régen . . . hajdanában. . .
Ő és a férfi, — sok karácsonyestén.

—Emlékszik-e? Oh, mily nagyon szerettem!
Emlékszik-e? Hogy ünnepeltünk ketten!
Emlékszik-e még mindezekre Gontrán?
Emlékszik-e a pezsgős dáridókra?
Emlékszik-e a százezernyi csókra?
Emlékszik-e? Vagy nem is hallgatott rám?

„Emlékezem . . .“ s a férfi elmerengve
Bámult az éjszakai csendbe,
Savó szemét az ablakra meresztvén:
Emlékezem . . . ön nagy művész volt már,

hazugságnak látszik. Ne engedjük szívünkbe surrani azt a sok árnyat, amely körülöttünk lappang és elnyelni készül a szeretet örök fényforrását. Emberek! Próbáljuk meg szeretni egymást!

12504/1904

Szarvas nagyközség előjáróságától.

Hirdetmény.

Alólírott községi előjáróság közhírré teszi, hogy a kanyaró betegség járványszerű fellépése miatt a községi közegészségügyi bizottság járvány bizottsággá alakult át s a lakosságot a járvány terjedésének megakadályozása végett a következő övrendszabályok szigorú betartására hívja fel:

1. Ragályos betegség mint a himlő kanyaró, vörheny difteritisz, tífusz-észlelése esetén kötelező a családfelettes esetrel-estere a község előjáróságánál azonnal jelentést tenni és azonnal orvost hivatalni, mert mulasztás esetén a családfelettes az 1879. XL. t. cz. 99 §-a értelmében 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel fog sújtani.

2. Azon házak melyekben ragályos betegség van, kívülről vörös keresztet czéduával fognak megjelölni s állandóan zárva tartandók.

Az ilyen házakból csak felnőttek távozhhatnak, oda idegenek be nem mehetnek s onnan ételmi szerek ki nem vihetők. Ennek szigorú ellenőrzésével a községi rendőrség bízott meg.

A vörös keresztet czédula csak a lakás kimeszölése, kitakarítása után csak a hatóság által távolítható el.

3. A betegség megszünte után a szoba falait azonnal be kell meszolni, a szoba földjét és a burortokat forró luggal lemosni, a betegről levett ruhát és ágyneműt lugos vízben kifőzendő, az értéktelen tárgyakat pl. a szalmazsák szalmáját azonnal elégetendő.

4. Ha a lakás viszonyok megengedik, az egészséges gyermekektől a megbetegedettek elkülönítendőek és az ilyen házból sem ovodába sem iskolába járni nem szabad.

Az iskolából távol levő gyermekek ha akár betegség akár hozzátartozók betegsége miatt vagy bármilyen okból voltak az iskola látogatásában akadályozva, a tanítók által csak akkor engedhetők be az iskolába, ha orvosi bizonyítványt hoznak, hogy a járvány továbbterjedésének veszélye nélkül járhatnak iskolába.

5. Ha a ragályos betegség halállal végződik sem virrasztani sem halotti tort tartani nem szabad.

A halott e czélra szolgáló külön halotti kocsin szállítandó ki.

A községi rendőrség fogja ellenőrizni, hogy a temetésen csődület ne legyen és hogy ott gyermekek meg ne jelenjenek.

6. Ragályos betegségben elhalt egyén hulláját a külterületről a községbeli házakba elhelyezni nem szabad, ilyenek egyenesen a temetőben lévő hullaházakban helyezendők el.

Szarvason, 1904. december hó 17-én.

Salacz József
főjegyző.

Grimm Mór
bíró.

Emlékezem .. a lába volt az oltár,
Hol leborultam szent Karácsony-estén. .

—Ah, így volt, így . . így . . Folytassa barátom!
Oh, akkor ön még legény volt a gátou!
Emlékszik-e! S a vén hölgy lesve-leste,
Hogy vajjon tassa emlékin keresztül
A mult időknek fonyé visszazordút?
S eszébe jut a sok karácsony-este?

De lám a férfi eltűnődve, némán
Merengett el a multak omladékan
S míg hült theáját fölkaavarta szóltan,
Fáradtan szállt a multból vissza lelke
S már nem is mondta, szinte csak lehelt;
Ltt van a tél . . és boldog sohse voltam.

Soha . . soha . . És mintha ki a télbe,
A siket éjnek, árnyaknak beszélné,
Suttogva mondta: Oh, ha újra kezdném!
Ha csupán egyszer volnék fiatal még,
Oh, Istenem, de boldogan meghalnék,
Csak gyermek volnék egy karácsony-estén!

—Mi az? Mi az? Ön epéskedő máma!
Riadt fel most a zörgő csontu dáma
De aztán ő is hosszan felsóhajtott
És újra esend lett. . . Majd így szólt a férfi:
Hidog szél jár itt; asszonyom, nem érzi?
Tán nyitva hagytak kinn valami ajtót. . .

Pakots József

Hasznos tudnivalók a ragályos (himlő, vörheny, kanyaró, difteritisz, tífusz) betegségekről.

A difteritisz, vörheny, kanyaró és himlő leginkább a 2-12 éves gyermekek betegsége, de felnőttekre is ragályos. Ha valamelyik gyermek lázas, fejfájásról vagy torokfájásról panaszkodik, könnycsurgás, köhögés, tüsszentés észlelhető nála, úgy azonnal fektessék ágyba és hozzá rögtön orvost hívjának.

Ha a családban több gyermek van, úgy az egészségesek a betegtől a mennyre csak lehet különíttessék el.

Az ágyba fektetett beteg az orvos rendeléséig ágyban tartandó, testvérei vagy a vele egy szobában lakó óvoda vagy iskolaköteles gyermekek a lakást el nem hagyhalják, felnőttek a lakás elhagyása előtt kezeiket mossák meg és más ruhát váltanak.

A ragály érintkezés útján terjed, miért is a vörös keresztel jelzett házak állandóan zárva tartandók és oda idegeneknek tilos a bemenet.

A vörös keresztel jelzett házakból az ételmi szerek — különösen pedig a tejnek kivétele tilos.

A beteg környezete figyeljen arra, hogy a beteg által használt pohár, edény, evőeszköz, játékszer és minden egyéb tárgy más egyén által ne használtassék.

A betegség elmúltja után, a szoba fala újra meszeltessék, a szoba földjét, a burortatot luggal mossák le, a beteg által használt fehér és ágyneműt lugban főzendő ki és a hatósági fertőtlenítőt működésében támogatassák.

Ragályos beteg elhalálása után a virrasztás, halotti tor tartása tilos, ugyszintén eltilatik a temetésen való gyülekezés vagy gyermekek énekelteése.

Mindenben — úgy az utcán, mint házatánján és a lakásban nem különben testén és ruházatán mindenki a legnagyobb tisztaság fenntartására törekedjék. Gyakran separtessenek, suroltassanak, meszeltessenek, a szoba földjét gyakran mázoltassák. Lakóhelyeiket naponta legalább kétszer jól szellőztessék, fürödjének, mosakodjanak.

Az étkezésben és italok élvezetében mérteletesek legyenek, romlott hús, ércelen vagy túlérett gyümölcs élvezetétől tartózkodjanak, meghűléstől őrizkedjenek.

A kutak kitisztíttassanak, környékük kiválóan tisztán tartassék, szemét és trágya az udvarból kihordassék.

Az orvos rendeletei szigoruan és lelkiismeretesen megtartandók és a beteg körül a kuruzslás a legszigorubbán eltilatik. A ragályos betegségek továbbterjedésének megállása csak az esetben várható, ha a hatóság rendeletei melyek a közjót czélozzák és a közegészségnek szolgálnak mindenki megtartja, emel fogva elvárja a hatóság, hogy az érdemes lakosság a saját érdekében is a legnagyobb készséggel és jóakarattal eleget fog tenni a hatóság rendeleteinek.

HIREK.

— **Boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk lapunk olvasóinak és munkatársainak.**

— **A községi képviselőtestület** folyó hó 23-án ülést tartott, melynek tárgya lett volna a képviselőtestület megalakulása és az előjárói állásokra való jelölés megjelölése. Meg is indult a gyűlés dr. Wieland Sándor fő-zolgabíró elnökletével. Dr. Mázor Elemér azon indítványt tette, hogy azon jelenlegi előjárók, kik a jelöléssel érdekelve lesznek, a szavazásból kizárassanak. Erre úriási vita indult meg a képviselők között. Az elnök látván a felindulást és a kedélyek izgatottságát, erre való tekintettel a gyűlést minden határozat hozatal nélkül berekesztette.

— **Kinevezés.** A vallás és közoktatásügyi miniszter Margócsi Emma áll. polg. isk. segédtanítónőt a 10 ik fizetési osztályba rendes tanítónővé kinevezte.

— **Halálozás.** Kristóffy János szarvasi állatorvost gyász érte. Kivére dr. Kristóffy Pál itteni születésű nagyszalontai orvos hunyt el. A megboldogult igen tevékeny részt vett a társadalmi életben is s mint szakember is közbeesésében részesült. Kiterjedt rokonságán kívül nagyszámu ösmerősei mélyen fájlalják elhunytát.

— **Hangverseny.** A szarvasi főgymn. Vajda önképző köre sikeres hangversenyt rendezett f. hó 21-én az intézet dísztermében. A Vajda önképző kör új elnöke, Udvardy Sándor tanár, jeddigi érdemes elnökének, ngs Benka Gyulának leköszönésével, tartotta a többek közt igen érdekes felolvasását, a mely a megjelent hölgykö-

zönségnek szólott különösen, hogy a házi életben befelezkedő idegen szavak helyett használjuk a m helyes megfelelő magyar szavainkat. S illusztrálására a beszédben minduntalan használt idegen elemeknek ezekből ügyesen összeállított párbeszédet mutatott be, a melyt a diszes hölgyközönség is hangosan megkaczagolt. A felolvasást megérdemelt tapssal honorálták. A közreműködők közt különösen ki kell emelnünk Palágyi Jenő VIII. o. t. hegedűjátékát, Miczinay Dezső, Marti János és Kósa Lajos szavallatait. A hangversenyt megnyitotta és bezárta a főgymnasium dalkara.

— **Tanítók gyűlése.** A „Szarvasi helyi tanítóegyesület” t. 1904. évi decz. 31-én délelőt 10 órakor, az ipariskola III-ik oszt. tantermében rendes értekezletet és tisztújító közgyűlést tart. Targysorozata a gyűlésnek: 1. Molnár János elnöki megnyitója. 2. Brózik Károly gyakorlati előadása a beszédértelmezégyakorlatok köréből. 3. Szlovák Pál értekezése a magyar nyelvnek népiskolákban való helyes tanításáról. 4. Észrevételek a gyakorlati előadásra és az értekezésre. 5. Elnöki jelentések. 6. A pénztár és a könyvtár állapotára vonatkozó jelentések. 7. Tisztújítás. 8. Esetleges indítványok tárgyalása.

— **Egy párti kaláber.** Érdekes és omlítósméltó kráglipartit játszott a minap három helybeli adózó polgár az Árpádban. Hogy a valóságnak hiven élvezhessék, nyújas olvasó, a nem mindennapi eseményt, bemutatom a játszókat azon sorrendben, a hogyan ültek. Az első ur kitűnő magyar mellényeket készít és gyönyörűen mekeg. A másik ur nagyszerűen érti az alsót, de ép oly pechcel játszik a zöld asztalon, mint a hőzén. Arczára mély barázdákat szántolt az idő és . . . öngyúsága. A harmadik ur többek közt szalonával is kereskedik s ő maga az ő másfél mázsájával kitűnő reklám ezen árucikkének. Oly rettenetes a poczakja, daczára minden soványító kurának, hogy teli kabátján csak a felső két gombot tudja saját kezűleg begombolni, a többi már kívül esik haaskörén. Most epon ez az ur oszt. Felvágja adunak a makk kilenczetet. Nem lévén a játszóknak makkra felvételük, passzolnak. Másodsorra a nagyon kövér ur felvette a pirosra. Kioszlván a három-három kártyát, hozzáfog a gusztláshoz. A hat lapban ugyan három ássa van. Várja a negyediket. Oh bárcsak bejönne! Megkopogtatja a kártyáit, virginiáját a száju egyik szögletéből a másikba tojja. Homlokán jobb ügyhöz méltó verejték gyöngyözik. S mögötte glóriaként áll a gibiczek tisztos de alkalmatlan kara. Az arczokra kiül az izgalom, a lét vagy nem lét kérdése, a politika, az orosz-jappán háboru most semmi ahhoz képest, vajjon bejött-e a negyedik ász vagy nem! És szinte hallhatóvá válik a szivekről lehalló mázsás kövek dühörgése a negyedik ász megpillantásakor. Bejött! Mely sóhaj száll halálként az ég felé és a boldogság meglepődetet mosolya ül ki a szeles arczokra. „Bikaölő lap” mondogatják, „erre adna a nagytkarék is.” És nem minden czélzás nélkül emlegetik a szerencse és az ész reciprocitását. De imé kezdődik a játszma. Az első ur kijátssa a zöld nyolczast. Kezében lévén terecz adu alsó, terecz kilenczes zöld és terecz király zöld, egyuttal meg is kontrazza játékot. (No, bejöttél a bótomba, gondolja magában a nagyon kövér ur.) A második ur, nem lévén zötlje és az adu hetesen és nyolczason kívül nincs értékes lapja, üt az adu hetessel. A nagyon kövér ur, ki a terecz ász béla, zöld ász, makk ász és tízes és tők ász, tízes és király boldog tulajdonosa és nehezen várja, hogy bemondhassa bemondandóit, így szól: „Vannak, terecz, rekontra játék és kassza!” Van gaudium a kárörvendő gibiczek között. De egy csepűtőm is vegyül az öröm közzé. A blank zöld ász, a mit a nagyon kövér urtól az adu hetessel elvitt a második ur. A nagyon kövér ur pislog és nyol egyet. A második ur, ki nagyon szépen játszik, erre kihívja a másik aduját, a piros nyolczast, keze alá játszván a nagyon kövér urnak, ki ezáltal rettenetes zavarba jön. Mit adjon az adu nyolczasra? Az adu ász? Azt elviszi az első ur az adu alsóval vagy kilenczessel. A királyt vagy felsőt pedig az adu hetessel. Ez esetben is elveszett az adu ára, ha az első ur utána leaduzik. Szóval az adu ász meg van halva. A nagyon kövér ur bizonyuan fu, kpkod-kapkod. Homlokát kiverte a hideg verejték. Végre kiadja a királyt. Az első ur csakugyan üt a tízesel és utána leaduzik. A szegény nagyon kövér ur adu ászát előreláthatóan elfogta. No van még idegen ászom, vigasztalja magát poczakos polgártársunk. Igen ám, de nem tudja, hogy az első ur marka tele van zölddel. Sem zöld, sem adu nincs már több a játékban. (A zöld tízes lenn focskzik a talonban, mint alsó lap). Így tehát minden ütés az első uré. Borzasztó volt látni azt, mit a nagyon kövér ur szenvedett. Hisz nem is esoda, azokat a gyönyörű ászokat egyenként vitte el az első ur. Rettenetes! Reméltet es iszonyat ül az arczokon. Ilyen lappal egyet sem ütül hallatlan! A partit természetesen elvesztette a nagyon kövér ur. Neki csak 120 a volt, míg az első urnak 141-e. E borzasztó csapás alatt megtört a kövér ur, két karját és fejét lecsüggeszté, mint a szárnyaszeget madárka. S mint az országházban a három Andrassy körül, úgy itt is a nyolcz Schöcsinger körül csoportok alakulnak a világraszóló esemény megvitatása czéljából. A három ur pedig azóta még miudig vígan kaláberozik, hacsak meg nem haltak.

— **Nyugtázás.** A főgymnasium hangversenyének bevételéhez a következő urak és hölgyek járultak felülfizetéssel: Kutlik Endre 50 f. Miczinay Pál 1.50 f. Perczel Jánosné 20 f. Mocsónyi Józsefné 1.50 f.

Placsó István 40 f. Privler Pál 40 f. Margócsi Gyula 50 f. Udvardy Sándorné 40 f. Saskó Samu 20 f. dr. Haviár Gyula 8.50 f. Benka Gyula 50 f. dr. Fuksz Ignác 50 f. Haviár Dániel 5 k. Brózik Károly 40 f. dr. Sámuel Victor 40 f. Balla Sándor 2.50 f. Nigrinyi Zoltán 80 f. Chovan Károly 2 k. N. N. 40 f., s két személyjegy és egy családjegy után bejött 1.30. Fogadják a nemes adakozók ez uton is a rendezőség köszönését.

Kettős házasság. Hoffer Sándor betűszedő még 1899 július 18-án vette itt Szarvason feleségül Bsrkovic Gizellát. A házasság nem volt boldog, a férj elhagyta az asszonyt, a ki hülsen elhagyás címén válopört indított az ura ellen. A törvényszéki végzést azonban nem lehetett kézbesíteni, mert Hoffer Sándor nyomtalanul eltűnt. Felment Budapestre s itt azt hívén, hogy nem fognak rátalálni, újabb házasságot kötött Knöpfler Jozefa varrónőrel. Végre rátaláltak és a bíróság Hoffert kettős házasság miatt hat hónapi börtönrre ítélte. Az ügy az ügyész felelőssége folytán a budapesti kir. ítélőtábla elé került. hol az ügyész felelősségét visszavonván, a törvényszék ítélete jogerősnek mondatott ki.

Rémcs gyilkosság történt folyó hó 19-én délután városunkban. Urbancsek János napszámos affektív dühében, hogy felesége Sztrchárszki Julesa megtakarított pénzén nem akart malacot venni, rémül bosszút állott rajta. A züllött iszákos férj vadállati kegyetlenséggel rohant nejére, ütötte, verte, sőt az egyik fülét is kitépte. A vér láttára teljes összevesszelettségében egy nagy súlyokkal úgy vágta fejbe szerencsétlen feleségét, hogy az menten meghalt. Előzőleg 7 éves gyermeke szemét bekötötte, száját betömte, nehogy ez lássa a rémcs eszekecsetet és segélyért kiáltasson. Iszonyú kegyetlenséggel véghez vitt rémcs munkája után önként jelentkezett a rendőrségnél. Az asszony holttestét a kórházba vitték, hol felboncolták. A gyilkost rögtön letartóztatták s a járásbírósg fogházában várja az igazságszolgáltatás további intézkedéseit.

Szentségtelen kezek. Krátki Jánosné Árvai Mária és fia Mihály és János az ág. ev. ó-tetőből 6 drb fejfát loptak el a hó 23-án éjjel. A lelketlen zsványok azzal védekeznek, hogy meg enni valóra sem telt nekik, s legálább olcsó fűtő anyaghoz akartak hozzá jutni. No majd gondoskodnak róluk vagy egy pár hónapig.

Az Egyetértés 1905-ben. Ez a 39 év óta fennálló régi 48-as politikai napilap, mely most dr. Pap Zoltán orsz. képviselő szerkesztésében jelenik meg, egészen új köntöst öltött, új életre ébredt visszazsuzdította régi neves munkatársait és sokszoros kölcsönös közlő czéljért. Ingyen adja minden előfizetőjének az Egyetértés minden hónapban a Hevesi József és dr. Falk Zsigmond által kiváló gondallal és izléssel szerkesztett „Magyar Szalon” című szépirodalmi folyóiratot. Ezenkívül nagy ünnepi mellékletek, bőséges irodalmi rész, külön kiadások soha se maradnak el ezen tökéletes gondosan szerkesztett független irányu, mindenben magyar szellemű újságnál, melynek vezetői közül az ország első politikusai, szépirodalmi részét legjobb írónk írják. A szerkesztői üzenetek az előfizetők jogi tanácsadója, orvosa vezető kalauza. A Divat Szalon a ház asszonya negyedévi 2 kor. kedvezményes áron kapja. Legszívesebben postautalványon lehet előfizetni negyedévre 10 kor. 1 óra 3.60 kor. Kedvezményes ár áll, tisztviselők, papok, tanárok, jegyzők részére negyedévre 7 kor., 1 óra 2.40 kor. Budapest, IV., Vármegye-utca 11.

27 év nagy idő egy lap életében. A Pesti Hírlap, a hazánkban ketszegtelenül legelterjedtebb napilap, most lép immár 27 ik évfolyamába. E hosszú idő alatt valóban oly mély gyökereket vert a magyar olvasó közönség szívében, hogy arra szinte nincs is példa az országban. Pedig nincs benne semmi csodálni való. Hiszen a Pesti Hírlapot mindenki olvassa, az is, a ki nem ért egyet a politikájával, minden időben imponált az olvasó közönségnek függetlenségével, őszinte

szókimondásával, meggyőződésének fel és lefelé bátor hirdetésével. Ebben rejlik népszerűségének titka. Amihez járul az olvasóközönség szempontjából való másik nagy előnye, hogy legtöbb és legváltozatosabb taralommal jelenik meg napról-napra, vasárnapra és ünnepi számai egész kötetek, előfizetőinek a szerkesztői üzenetek gazdag mindennapi rovatában jó tanácsokkal, fölvilágosítással szolgál, kitűnő divatlapot küld nekik feláron s egész évre szóló hasznos könyvet — diszes képes naptárt — ad nekik karácsonyi ajándéknak. Specialitásai is vannak a Pesti Hírlapnak, melyek minden más napilap fölé helyezik. Minden nap közül eredeti és külföldi tárczát, humoros cikkeket (Kis kőnédiák) Esti levelet aktuális kérdésekről a kitűnő író és bírócselő Tóth Béla tollából. Színház és vegyes rovata a leggazdagabb. Ily előnyös tulajdonai révén a legjobb lélekkel ajánlhatjuk t. olvasóink pártfogásába a Pesti Hírlapot melynek előfizetési ára egy óra csak 2 kor. 40 fillér s az a kiadóhivatalba címzendő Budapest, V. Váci körút 78. honnan mutatványszámokat is lehet kérni.

Az Egyetértés az idei karácsonyi száma nagy terjedelmre, mint tartalomra nemcsak a hazai de bizvást mondhatni, a világsajtó egyik feltűnően szenzációnos cseménye. Ezen rendkívüli számnak melylyel már foglalkoznak legjobb erőink, nemcsak jelen mozgalmas politikai életüket fogja híven feltárni hanem különösen szépirodalmi részben lesz gazdag elannyira hogy abban minden irodalombarát nemcsak élvezetet fog találni. Jó előre felhívjuk erre a magyar ur közönség figyelmét. Egyetértés kiadóhivatala Budapest, IV., Vármegye-utca 11. — Előfizetési árak: Negyedévre 10 kor., 1 óra 3.60 kor. Kedvezményes ár: allami tisztviselők, papok, tanárok, jegyzők részére negyedévi 7 kor. 12 óra. 40 korona.

Nemzeti sport. Az egyetlen magyar sportlap, amely európai színvonalon álló kritikai szellemben felüli a sport minden ágát. Vívás, atlétika, torna, football, lawn-tennis, uszás, evezés, vadászat, czellővés, jég-sport, automobil, löspart, fényképezés rovatai hü képét adják az egész világ sportjának. Szerkesztők dr. Nagy Béla fő- és Alóór Jenő segéd szerkesztő a legkitűnőbb sporterőktől támogatva, E rendkívüli érdekes hótálap tulajdonosai Leopold Gyula, az Általános Tudósító szerkesztője és Fodor Károly műegyetemi vívómester, nem kimélnék költséget, időt és fáradságot, hogy a Nemzeti Sport, mely számos kiváló egyesület hivatalos lapja, minden tekintetben megfelelően hivatalosának, miért is minden sportbarátnak legmoleghebben ajánlható. Az előfizetési díj egész évre 12 korona fél óra 6 kor. és negyedévre 3 korona, a kiadóhivatalba: Budapest, Erzsébet-körút 54 küldendő.

A lakás ékessége a tisztaság. Semmi sen árulja el jobban minden lakásnak a tisztaságát, mint az arany, ezüst, réz és fémből készült tárgyak fényessége. De ezen fény nagyon hamar eltűnik vagy egyáltalában el sem érhető, miután fényesítő paszta lesz használva és nem a szaktekintélyek által kintűnek elismert Fritz Schulz jun. Akt. Gesellsch. Leipzig und Eger-féle „Globus Putzextrakt”, mely a legjobban tisztít és vele remek, sokáig tartó fény érhető el, emellett az az előnye is van, hogy nem karcosol és minden ártalmas anyagtól ment. Ezen ektztractumból több mint három millió doboz lesz havonta a világ minden tájára szállítva. Miután nagyon sok utánzások vannak, kérjünk minden drogua, fűszer, vas és rövid-áru üzletben csakis védjeggyel ellátott „Globus Putz, ektztractot” vörös kereszlkötésben.

CSARNOK.

Levél.

Nagyságos Asszonyom!

Felszólására, hogy szép referádát írjak a keddi piknikről, sokféleképen válaszoltam. Először: minék referálni arról, mi mindnyájunk előtt folyt le s hol mindannyian jelen voltunk. Aztán... De előbb ide

iktatom sorait: „Kérem szép referádát írni, mert ennyi jövedelem még mostanig nem volt, tavaly volt” stb. Ne haragudjon nemes szívi szép asszonyom, hogy meg mosolygom a szavait. Hát azért kell szép referádát írni, mert a nettó jövedelem, mint leveléből pontosan értesülök 676 korona és 56 fillér tesz ki? Jó; lehet ez a legigazabb, a legszebb ok, ámde — könnyen megbocsájtható vétkem — én nem azért látom sikerültnek ezt a mulatságot, hanem azért a diszes hölgykorszorúért, mely azon megjelent, milyenben ritkán gyönyörködhetik férfi szem s melynek legszebb rózsája ki is lehetett volna más, mint kegyed, szép asszonyom. Volna még egy kérdésem. Milyen is legyen az a „szép” referáda? Mondhatná, de hisz ezt magának inkább kell tudni. Pedig, hogy őszinte legyek, be kell vallanom hogy szép referádát nem ismerem, nem is tudok írni. Szerintem ami referáda, az nem is lehet szép. Krónikát írni mulatságról, czéltalan dolog. Mert ha annak írom, ki jelen volt, vagy hiúságot legyezgetek vagy bosszantok vele; ha meg annak kedvéért írodott a referáda, ki nem volt jelen, hát az soh’ sem lesz elég érdekes arra, hogy elolvassni érdemes legyen, mert vagy jól mulattunk s akkor „szépen sikerült” lesz a mulatság s feldicsérve a jelenlevők, vagy unatkoztunk s akkor a referáda — elmarad.

Ezért nem fogok én most referálni a piknikről. Minek is? Talán az „asszonyok toalettjeit dicsérjem”? Hiszen tudjuk azt mi mindnyájan, s legjobban a férfiek, hogy a hölgyek toalettjei nagyon szépek és nagyon drágák voltak. Vagy magukat a hölgyeket magasztaljam? Akkor bizony ki nem fogynék a magasztalásból talán soha sem s ugy-e az sem volna elegendő. Sok-sok mulatság volt már, még több referáda, melyben el volt mondva miért ismétlem hát, hogy a fiskálisné (fehér selyem toalettjében) még mindig hódítóan szép, az a tüneményesen gyönyörű barna asszony pedig most bus özvegyességében szebb mint valaha, s így tovább, kegyed nagyságos asszonyom pedig újból megmaradt a bál és szívek királynőjének. A leányok? Ugy-e elegendő lesz dicséretükre annyi, hogy a piknik után oly sok hymen hir kering városzerte hogy tán nincs is annyi elado leány és parthie képes fiatal ember. Az első négyest 84 szóval is nyolczvannégy pár táncolta. No ide csakugyan felesleges az a bizonyos „minden külön commentár”. A táncosok is, a férfiek is, a családapák is eleget tettek kötelességüknek. Az éjfélű c, béd lucullusi volt s bár milyen sokan voltak hozzá mégis kevesen voltunk.

Szép volt, gyönyörűség volt ez a mulatság. Nem felejtjük el, míg egy másik piknik nem lesz, vagy még azon túl sem.

Lám, most veszem észre, hogy bizony én most, ha nem is szépen s ha nem is kimerítően, de mégis referálok. De lehet kegyednek és kérésének nagyságos asszonyom ellentálni?

— Nem!!
Kezeit csókolja

— I —.

Felülfizettek: Nigrinyi Zoltán, Schreyer József (Bpest) 20—20 korona Mérei Miksáné, dr. Reismann Adolf, dr. Mázor Elemér, Grimm Mór, Garai Frigyes, Slesinger Izidor, dr. Lengyel Sándor, Slesinger és Polakovic (Budapest), Mikolay Mihály kir. tanácsos 10—10 korona. Schreiber Lipót, Waldner Ignác, Haviár Dani 7—7 korona. Robicsék Sándor 6 korona. Scholez Gyula, Ponyiczky János, Guttman Mór, Lányi Gusztáv, Biró Zsigmond, dr. Déri Henrik, Grimm Jakab, Trincz Riza, (Kun Szt. Márton) Ungár Jónás, Simkó Gyula, Robicsék Soma, Wolf Gyula, dr. Fuksz Ignác, Kerényi Vilmos, Pokomandy Sándorné, dr. Szemző Gyula, Kollár Lajos, dr. Haviár Gyula, Nagy László, Farkas Soma, Weiczner Gábor, Weiczner Gáspár, dr. Faragó Mór, özv. dr. Fuksz Edéné, Lusztig Miksa, Weinberger Simon, Grün Jenő, dr. Fischbein Soma, Reiner Béla (Kondoros), Reismann Simon, Lakatos Albert, Buk Adolf, Kerekes Vilmos, dr. Mikolay István, dr. Glasner Adolf 5—5 korona. Salgó Miksa, Löwy Dávidné (Torda), Grosz Mór, Salacz Armin, Salacz József, 4—4 korona. Erli Emilia, Brez Bertá, Feuer Áron (Nagyvárad), dr. Gerő Oszkár, Holéczy Mariska, Bácskay Jakab 3—3 korona. Dr. Nagy Béla 3 k. 46 f., Goldberger Ignác, dr. Fuksz Béla, Walleszhausen Jenő, Friedmann Bernáth, dr. Robicsék Jenő, Zsuz János, Löwy Sándor, Pollák Béla, Salacz Ferencz, Csábrády János, Guttman Miksa, Oláh Miklós, dr. Csillag Ábris (Mezőtúr), Keleti Lajos, Silberstein Fülöp, dr. Salacz Aladár, Bácskai Izidor, dr. Lukács Izsó 2—2 korona. Weinberger Miksa, Frank Viktor, Horváth István, Zsuz József, Meitner Sándor, Schreiber Vilmos, Szőlősi Márton, Löwy Simon, dr. Sámuel Victor, Weisz Márkus, Steiner János, Grünvald Bernáth, Marsall László, Deutsch Armin 1—1 korona. Zolnai Márton 50 fillér.

Felelős a szerkesztésért Sámuel A. a kiadó.

NYILT-TÉR.

(E rovatban közöltékért nem felelős a szerkesztő.)

Köszönet nyilvánítás. A szarvasi gyógyszerész urak az újévi ajándékok megváltása címén 30 koronát jutottat a róm. kath. vallású szegény tanuló karácsonyi felruházására. Ezért a nagylelkű adományért hálas köszönetemet nyilvánítom. Szirmay L. Árpád szarvasi plebános.

Képviselők minden tájékon sorsjegyek részletfizetésre való elárusítására keresetnek.

Ajánlatok SEILE bankházához BUDAPEST, Józsefkörút 37. intézendők.

Pénz! | Pénz! | Pénz!

Alulirt vállalat az ország legelőkelőbb és legnagyobb pénzügyintézetével levő összeköttetésénél fogva azon kellemes helyzetben van, hogy a legelőnyösebb és legolcsóbb kölcsönöket eszközli, úgy bárhol fekvő földbirtokra 10—50 évi törlesztésre 4—4½ %-al, valamint nagyobb és kisebb vidéki városokban levő épületekre 10—40 évi törlesztésre 4½—5½ %-kal. — Részletes felvilágosítás és prsspektus 40 fillér postabélyeg ellenében szolgáltatlik.

Igen előnyös feltételek mellett eszközöltek személy hitei is, katonai tisztak, állami, megyei és városi tisztviselők részére. — Részletes felvilágosítás szintén 40 fillér postabélyeg ellenében adatik.

Ugyan alulirt vállalat által köthető a kigondolható legelőnyösebb életbiztosítás, azon bámulatra méltó feltétel mellett, hogy eléérés esetén a biztosított tőkén kívül a tőkének szinte 50 %-át kitevő nyeremény is kerül kifizelésre — Ha pedig a biztosított fél 20 éven belül bármikor is elhalálozna, nemcsak az egész biztosított tőke lesz azonnal kifizetve, hanem az összes befizetett díjak is visszairittetnek.

Közvetítotik továbbá ingatlanok vétele és eladása. A ki földbirtokot, házat, erdőt vagybányát venni vagy eladni szándékozik, küldje be a körülményes leírást, valamint 5 korona kezelési és nyilvántartási költséget, mely összeg ellenében az érdekelteknek ajánlatok t totnek.

Végül a világ legnagyobb gyáraitól levő kedvező összeköttetésoknél fogva, a leguabb és legjobb mezőgazdasági eszközök és gépek vétele ajánltatik 1 korona postabélyeg ellenében.

Ajánlatok a következő címre intézendők:

„P E C U N I A” hitel-vállalat Nagyszében (Fegyver-utca 27. szám)

